

با توجه به اینکه میزان بارندگی درسال آبی جاری که از مهرماه آغاز شده است بسیار کم بوده و از سوی دیگر تالاب‌ها، منابع آب زیرزمینی، سدها و... نیز با خشکی و کمبود مواجه شده‌اند، همه نگران این هستند که در تابستان پیش‌رو نیاز آبی شهرها و آب موردنیاز نیروگاه‌های برق‌آبی چگونه تأمین خواهد شد.

◀ ممکن است قطعی آب داشته باشیم؟

مطمئناً برای شهرهای بزرگ که منابع پایداری ندارند، قطعی آب را خواهیم داشت، اما برای شهر تهران احتمالاً از آب‌های زیرزمینی تزریق کرده و حجم مورد نیاز این شهرها را تأمین می‌کنند. از سوی دیگر در ۲۰ سال گذشته تجربه خوبی از قطعی آب نداشته‌ایم، زیرا اولاً زمانی که آب قطع می‌شود، لوله‌ها هوا می‌گیرد و در زمان ورودی مجدد آب فشار آن منجر به شکستگی و هدررفت می‌شود. علاوه بر آن، به محض اعلام قطعی، مردم اقدام به ذخیره آب در منزل می‌کنند که همین امر افزایش مصرف را به همراه دارد. بنابراین چنین اقدامی روش خیلی خوبی نیست و روش مرسوم آن در سایر کشورها به این شکل است که در گام اول فرهنگسازی درخصوص استفاده بهینه از آب صورت می‌گیرد. از سوی دیگر دستگاه‌های اجرایی را موظف می‌کنند با انجام اقداماتی تلفات خود در این حوزه را کاهش دهند. همچنین دولت‌ها با استفاده از فناوری‌ها مصرف آب را دستخوش کاهش می‌کنند. به نظر من درست است که صرفه‌جویی مشترکان و مصرف‌کنندگان و فرهنگسازی

اگر شهر تهران را مورد بررسی قرار دهیم سالانه حدود یک میلیارد متر مکعب آب در این شهر مصرف می‌شود که ۲۵۰ میلیون متر مکعب آن تلفات است. این تلفات به میزان کل آب موجود در سد کرج است

درباره مصرف آب بخش مهمی از معادله محسوب می‌شود، اما دولت باید شرایطی را برای استفاده از فناوری در این حوزه فراهم کند. از سوی دیگر باید بودجه مناسبی نیز برای تعمیر شبکه آبی به منظور کاهش تلفات در نظر بگیرد.

◀ در حال حاضر میزان تلفات آب چقدر است؟

میزان تلفات آب در حال حاضر بیش از ۲۰ درصد است، به طوری که در برخی از شهرها این تلفات به ۳۵ درصد نیز می‌رسد. بنابراین حجم تلفات آب در کشور بسیار بالاست، مثلاً اگر شهر تهران را مورد بررسی قرار دهیم سالانه حدود یک میلیارد متر مکعب آب در این شهر مصرف می‌شود که ۲۵۰ میلیون متر مکعب آن تلفات است. این تلفات به میزان کل آب موجود در سد کرج است. برای جبران و جلوگیری از این تلفات دولت باید سرمایه‌گذاری کند که در این خصوص مشکلات متعددی وجود دارد.

◀ سال‌هاست درباره بحران کم‌آبی در ایران ابراز نگرانی می‌شود، برای مثال سال ۱۳۸۸ رسانه‌ها از افت سالانه آب‌های زیرزمینی به میزان شش میلیارد مترمکعب خبر دادند. آیا طی سال‌های اخیر برای پیشگیری از این روند اقدام مؤثری انجام شده است؟

فعالان اصلی این حوزه مجلس و دولت هستند که مجلس باید قانونگذاری کند. در بخشی از قانون برنامه ششم و هفتم اعلام می‌کند: باید در تولید برخی محصولات استراتژیک کشاورزی خودکفا شویم، درحالی که آبی برای خودکفایی در بخش‌های کشاورزی، صنعت و... وجود ندارد. از سوی دیگر در بخشی دیگر عنوان کرده باید ۱۰ میلیارد مترمکعب آب در آبخوان‌ها ذخیره شود. با چنین شرایطی هیچ‌کدام از این دو هدف محقق نمی‌شود، یعنی نه خودکفا می‌شویم و نه آبخوان‌ها ذخیره‌ای خواهند داشت زیرا آبی در کشور وجود ندارد.

این نشان‌دهنده سردرگمی ما درحوزه آب است، زیرا زمانی که قانون‌گذار اعلام می‌کند باید در ۱۰ محصول اساسی خودکفا شود به این معنا است که باید آب بیشتری مصرف کرده و تولید را افزایش دهد. از سوی دیگر وزارت نیرو که مسئول صیانت از آب است، مسئولیت خود را بر دوش جهاد کشاورزی انداخته و عنوان می‌کند: «قانون مشخص کرده در این محصولات باید خودکفا شویم، پس آب موردنیاز کشاورزان را به آنها می‌دهیم. بنابراین این دو بخش انگیزه‌ای برای مصرف کمتر این مایه حیات ندارند و به سمت مصرف بیشتر حرکت می‌کنند. اگر این دو دستگاه بخواهند

